

begrænse metodefriheden i folkeskolen, så vi afventer med interesse dette vejledningsmateriale. Det var den ene ting.

En anden ting, der kan være anledning til at sige her, er, at det er vigtigt, vi får de rigtige skoleinspektører, de rigtige skoleledere. Hvis vi havde de rigtige, gode skoleledere på de 1.677 folkeskoler, der er i dag, så var mange problemer løst. Men det kræver også, at disse ledere har beføjelserne.

Det skal heller ikke være sådan, at skoleledemokratiet her begrænser lederens beføjelser til at skaffe sig det personale, som hun eller han anser for at være det rigtige, og at skaffe sig af med det personale, som ikke er til gavn for skolen – og på alle de andre områder, hvor der skal træffes beslutninger: at man ikke begrænser mulighederne for skoleinspektørerne, sådan at vi oplever det, som de jo oplever i dag, at det simpelt hen er svært at skaffe folk til at besætte skolelederposterne.

Og det er jo nok, fordi det måske ikke er så vellønnet, som det burde være; det svarer jo til at være direktør for en ret stor virksomhed at være leder på en almindelig dansk folkeskole – en ret stor virksomhed, som ikke producerer plasticspande, men som præger og påvirker og indlærer børn. En temmelig vigtig sag. Og en anden ting er, at det åbenbart er så surt at være skoleleder, at det ikke er tillokkende for mange, og man har besvær med de ting. Det er noget af det, vi må have ind i debatten her.

Så har jeg et spørgsmål omkring disse diæter og faste vederlag, der opereres med i forslaget, hvor der jo i øvrigt står i bemærkningerne, at forslaget ingen økonomiske konsekvenser har, og jeg går ud fra, at det gælder både statskassen og kommunekasserne – altså i det hele taget de offentlige finanser.

Der er behov for at præcisere enten nu her ved førstebehandlingen eller under udvalgsbehandlingen, hvad der sker af ændringer. Går disse diæter og faste vederlag op eller ned? Det er klart, at fra konservativ side synes vi ligesom Venstre ikke, at det er nogen god idé, at man skal aflønnes for at deltage i demokratiet.

Er det her i virkeligheden udtryk for, at man skal til at købe sig folk, fordi man ikke gider genopstille eller opstille? Det er jo ikke den vej, vi skal, så en afklaring på det område er tiltrængt, men ellers er vi positivt indstillet over for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Hr. Frank Dahlgaard sagde i sit indlæg, at skoleledernes beføjelser skulle styrkes eller skulle i hvert fald fastholdes. De skulle styrkes, sådan at vi får nogle gode ledere, der er dygtige til at lede skolerne. Sådan må jeg forstå det, og det ligger der da mange gode tanker i formentlig.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Frank Dahlgaard, hvordan Det Konservative Folkeparti stiller sig til, at ansættelses- og afskedigelseskompetencen så skal ligge i skolebestyrelsen. Når skolelederne skal have disse stærke beføjelser, er det vel svært foreneligt med, at de samtidig skulle kunne afskediges af den bestyrelse, som sidder på skolen.

Derfor synes jeg, at der godt kunne blive en modsætning dér, og jeg vil gerne høre, hvordan Det Konservative Folkeparti stiller sig til det mål, at skolelederen skal være en stærk leder, og at skolebestyrelsen skulle kunne afskedige skolelederen, hvis de er utilfredse med ham.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det, der lige bringer mig herop, var hr. Frank Dahlgaards indlæg.

Nu er hr. Frank Dahlgaard jo kendt for at bruge stærke udtryk, og det gør jeg da også somme tider selv indimellem, men jeg synes nok, at det var en grov nedvurdering af skolebestyrelserne. Jeg noterede det direkte ned, og hr. Frank Dahlgaard sagde: Sådan nogle amatører skal ikke have indflydelse på, hvad der skal foregå i skolen over for de professionelle.

I relation til vores skole kan jeg ikke lide ordene om, hvem der er professionelle, og hvem der er amatører. På en skole er det sådan – jeg bor selv i sådan et lokalsamfund – at dér arbejder en skolebestyrelse, lederen og lærerne sammen i et teamarbejde, og man står ikke og bygger berlinmure op mellem hinanden: det skal du gøre, og det skal jeg gøre. Man arbejder i et fællesskab.

Jeg vil også gerne gøre hr. Dahlgaard opmærksom på, at de, der sidder i skolebestyrelsen, trods alt er dem, der sender børnene til skolerne, det er forældrenes skole, og det er forældrenes repræsentanter. Det kunne jo også godt være, at de havde en mening om nogle ting, hvor selv den professionelle, som hr. Dahlgaard kalder lærerne og lederen, måske skulle lytte lidt.